

F. t. Almindelig borgerlig Straffelov.

Stk. 2. Fanger, hvis Straffetid udgør 8 Aar eller derover, kan, naar Halvdelen af Straffetiden, dog mindst 5 Aar, er forløben, efter Indstilling af Anstaltens Styrelse af Justitsministeren overflyttes til Forvaringsanstalt (§ 73) for Resten af deres Straffe-tid. For Livstidsfangers Vedkommende kan saadan Overflytning finde Sted efter 10 Aars Forløb.

§ 44.

Stk. 1. Naar to Trediedel af Straffetiden, dog mindst 9 Maaneder, er udstaaet, gør Anstaltens Styrelse til Justitsministeren Indstilling om, hvorvidt Fangen skal løslades paa Prøve.

Stk. 2. Løsladelsen forudsætter, at Fangens Forhold ikke gør den utilraadelig, samt at passende Arbejde for Fangen eller hans Anbringelse og Underhold paa anden hensigtsmæssig Maade er sikret, og at han erklærer at ville underkaste sig de til Løsladelsen knyttede Vilkaar.

Stk. 3. Ved Løsladelsen sættes Fangen regelmæssig under Tilsyn gennem en Forening, der antager sig løsladte Fanger, eller af en dertil egnet og villig Person, og til Løsladelsen knyttes det Vilkaar, at Fangen fører et straffrit og ordentligt Liv samt overholder de ham af den Tilsynsførende givne Paalæg, ligesom der kan tilføjes yderligere Vilkaar.

§ 45.

Stk. 1. Ved Løsladelse paa Prøve modtager Fangen et Pas, der indeholder de for Løsladelsen gældende Vilkaar, og en Tilkendegivelse om, at han, hvis disse ikke overholdes, vil blive genindsat til Udstaaelse af den ved Løsladelsen tilbagestaaende Straffetid.

Stk. 2. Justitsministeren afgør, om Genindsættelse skal finde Sted. Finder Genindsættelse Sted, fuldbyrdes den tilbagestaaende Del af Straffen som en ny Straf, der, hvis der efter Løsladelsen maatte være blevet idømt ham en Straf af samme Art, sammenlægges med denne. Er Straffene Frihedsstraffe af forskellig Art, omsætter den straffuldbyrdende Myndighed dem til en fælles Straf af den strengere Art efter det i § 94 angivne Forhold.

§ 46.

Straffen anses for udstaaet, hvis Beslutning om Genindsættelse ikke er truffen inden 2 Aar fra Løsladelsen eller, naar den tilbagestaaende Straffetid er længere, inden dennes Udløb.

§ 47.

Stk. 1. Naar en Person mellem 16 og 21 Aar gør sig skyldig til Straf af Fængsel for en Forbrydelse, der maa anses som Udslag af forbryderske Tilbøjeligheder eller af Hang til Lediggang eller til at søge slet Selskab, bliver han at dømme til Straf af *Ungdomsfængsel*, saafremt Retten efter indhentet Erklæring fra Overværgeraadet finder, at varige opdragende og uddannende Foranstaltninger vil være formaalstjenlige.

Stk. 2. Saadan Straf udstaas i en særlig dertil bestemt Anstalt eller for Kvinders Vedkommende Anstaltsafdeling.

§ 48.

Stk. 1. Den til Ungdomsfængsel dømte kan holdes tilbage i dette i indtil 3 Aar, jfr. dog Stk. 4.

Stk. 2. Naar 1 Aar er forløbet efter Indsættelsen, forelægger Fængslets Styrelse gennem Overværgeraadet Spørgsmaalet om Fangens Løsladelse for Justitsministeren. Beslutter denne Straffens Fortsættelse, optages Spørgsmaalet paany ved Udgangen af det følgende Aar.